

Dr. Freund Tamás
Director
Institute of Experimental Medicine
Hungarian Academy of Sciences
Budapest

A politikai helyzet elemzése - hogy mindenki tisztán lásson a 2008. február 18-i Gyurcsány-értékelés ellenpontjaként

A 2007 év az 1989-es politikai változások óta a leghosszabb év volt. A 2007-es év 2006. szeptember 17-én kezdődött és valószínűsíthetően valamikor 2008. március 9-én fejeződik be a népszavazással. Ez a hosszú esztendő változatos, fordulatos év volt. A politikai paletta átrendeződése helyett politikai pótcselekvések sokaságát hozta. Egy nagyon fontos momentum köré koncentrált mind: a Gyurcsányi hatalmi gyakorlási rendszer egy majdnem diktatúra teljes kiépítése köré.

A Gyurcsány-rezsim rendszerének kiépítése

Gyurcsány Ferenc a 2007-es évben kiépítette és megszilárdította a hatalmát az MSZP-n belül. A politikai csatározások során folyamatos hatalom- és erőkoncentrációt hajtott végre, a saját családi kapcsolati tőkét és üzleti partnereit bejuttatta az állami irányításba. Az MSZP-t ez alatt az időszak alatt sikerült betagozni a hálózati rendszerbe. Az MSZP vezetői által korábban eltartott vállalkozások a Gyurcsányi network hálózati rendszerétől kapják már a megrendeléseket. Ehhez a körhöz csatlakoztak a helyi szocialista hálózat közepes forgalmú vállalkozásai. Ezzel egy olyan átfogó gazdasági-politikai hálózat jött létre, amely alkalmas a pártfinanszírozás egy kézben való koncentrálására. Ennek egyik látványos eleme - lelepleződése - volt a Zuschlag-ügy és a helyzet komolyságát Karsai dühös nyilatkozata mutatja.

A politikai struktúra meghatározása

A Gyurcsány-rezsim a média megjelenések által érzékelhető és gazdasági eszközökkel kontrollált politikai irányítási módszer. Lényegét tekintve az állam túlzott újraelosztó szerepének fölismerését kihasználó forrás, kontrollon, egyszemélyi döntésen alapuló politikai rendszer.

Történelmi példákat tekintve talán a Juan Domingo Peron által kiépített félfasiszta-neoliberális kvázi diktatúrához hasonlítható. A példa annál is inkább megáll, mivel Peron szociáldemokratának tartotta magát. "Bár Perón szimpatizált az olasz fasiszmussal, ő maga nem hozott létre klasszikus értelemben vett totális diktatúrát. A fasiszta modell egyes elemeit akarta alkalmazni Argentínában, mert azokban a megkésett tőkés fejlődés felgyorsításának biztosítékait látta. Ennek része volt a jobboldali szociális-gondoskodó állam megteremtése is." Későbbiekben ezt a szociális gondoskodáson keresztüli szavazat vásárlás, majd a második ciklusában a "gondoskodó államot" számolta fel.

A Gyurcsány-rezsim politikai viselkedése sokban hasonlít a félfasiszta államszervezéshez. A termelő komplexumok magántulajdonúak, de termelésük nyereségességét az állami támogatás biztosítja. A társadalmi pénzek magáncégek beruházásaiban kerülnek befektetésre, lehetőség szerint külföldön, ahol a társadalmi ellenőrzés ezt nem éri utol. A nagy cégek felügyelő

bizottsági posztokat biztosítanak a Gyurcsány-network tagjainak, akik a pozíció halmozásával biztosítják a szolgáltatások és a hűség ellenőrzését.

A Gyurcsány rezsim gazdaságpolitikája

A Gyurcsány-gazdaságpolitika nagyban hasonlít a Peron-féle politikára, azzal a különbséggel, hogy amíg a peronizmusban az államosított vállalatokat adták ki "hűbérbe", addig a Gyurcsány-hálózat valódi magántulajdonba veszi az állami eszközöket. A különbségek azonban itt ki is merülnek. Argentína vidéki lakosságának elszegényedését a peroni gazdaságpolitika okozta. Az IMF által preferált pénzek egy lépésben kerültek a Peront támogatók kezébe.

A Gyurcsány-hálózat tagjai az EU forrásokkal és az állami kölcsönök elégetésével építették le a prosperáló gazdaságot.

A Magyarországon folyó gazdaságpolitika három alapelvből áll: (1) szélesíteni a kiszolgáltatott elszegényedett népréteget, akik az állami újraelosztástól függenek; (2) a rétegek egymással versenyeztetése a folyamatosan, szándékosan csökkenő, csökkentett forrásokért; (3) egy önfinanszírozó szűk elit létrehozása, amely korlátlanul rendelkezik az állami fő bevételi források szétosztása felett.

A kiszolgáltatott rétegek folyamatos szélesítése tisztán gazdasági eszközökkel történik. A folyamatosan növekvő költségteher és a csökkenő vásárló értékű bérek létrehozták a kiszolgáltatott alsó-középosztályt. Az alsó- középosztálybeliek és a szegény rétegek egymással versengenek az ágazati béralkukban a központi támogatásokért, ezek a jelenségek a jelenlegi struktúrában akár munkahely szerint is meghatározhatóak.

A pénzek - források - elosztása magáncégeken keresztül történik. Ezek a cégek elképesztő vagyonok felett diszponálnak: az állami bevételek újraelosztása pályázati rendszeren illetve közbeszerzésen keresztül történik, ahol a bonyolítók 12%-os fix profittal dolgoznak és a cégek, amelyek a fejlesztési munkákat elvégzik, a számlázáskor 100%-os profitot érvényesítenek.

A mozgásterek szűkítése

Ellentétben a demokrácia politikai felfogásával, a Gyurcsány-rezsim a minden értelemben vett választások korlátozására épül. Gyurcsány Ferenc hatalommegtartási módszerének egyik legfontosabb eszköze a mozgásterek szűkítése. A rezsim mindenki, minden értelemben vett mozgásterét szűkíti. Ez négy elem köré csoportosítható: (1) támogatói; (2) ellenzék; (3) önkormányzatok; (4) civil társadalom.

Gyurcsány Ferenc az MSZP mozgásterét a minimálisra csökkentette. Az MSZP-n belüli mozgolódásokat a források ellenőrzése alá vonásával - koalíciós egyeztető tanács, kormánytanács (a tulajdonképpeni kormányzó tanács) - sikerült megfojtani 2007 augusztusában. A december körül kialakuló elégedetlenséget a források elzárásával való fenyegetéssel való folyamatos zsarolás és a túl jó időben és jókor történt MSZP politikusok ellen elkövetett merényletkísérletek együttesen kezelték. Ennek látható jele volt a Hiller István elleni merényletkísérlet, ő Szilivel tárgyalt egy lehetséges új MSZP vezetésről.

Nem állítható bizonyosan az összefüggés - szélsőségesek mindig vannak, de taktikailag a merényletek túl jól jöttek Gyurcsánynak hatalma megerősítése érdekében, attól függetlenül, hogy a rezsim kiszolgálói vagy ellenzői állnak mögötte.

Gyurcsány Ferenc az ellenzék mozgásterét is beszűkítette. Zseniálisnak mondható taktikával a szélsőséges - valójában radikális - elégedetlenségek megnyilvánulását sikerült összemosni a Szövetségesek (Fidesz és szövetségesei) tevékenységével. Ez kivette a szövetségesek kezéből a kezdeményezést 2006 októberében és meggátolta az előrehozott választások utcai kikényszerítését, sztrájkokkal, utcai tüntetésekkel. Ez időt adott Gyurcsánynak az erők további koncentrációjára, megerősödésére, a gazdasági újraelosztási rendszer teljes maga alá gyűrésével a 2007-es esztendőben.

A Szövetségesek mozgásterét a civil hatalomváltásra korlátozódhat. A beszűkült mozgástérben azonban a Szövetségesek képesek voltak egy anti-gyurcsányista platform létrehozására, amely lassan eléri a 2006 őszi tüntetések kényszerítő politikai erejét. Ez 2007 decemberére jól körülhatárolható szervezetekből áll, melyek civil tagja a LIGA, politikai tagja a Szövetség, gazdasági oldalon a MKIK és az MGYOSZ áll. Az anti-Gyurcsány platformot jól láthatóan a gazdasági lehetőségek, gazdasági mozgásterek és a gazdasági források szűkítése, szűkülése kovácsolta egybe. A platform ideológiai alapú: az autoriter - kvázi diktatúra - elleni összefogásról van szó.

Gyurcsány Ferenc az önkormányzati rendszer átalakításával, az Önkormányzatok forrásainak központosítását teremtette meg. A 2006. október 1-én elszenvedett vereség után a forrásszűkítés taktikája mellett döntött. Lampert Mónika és azt követően Bajnai Gordon ennek a feladatnak a végrehajtói. A rendszer antidemokratikus voltának ez a legjobb bizonyítéka, hiszen az Alkotmánybíróság (AB) 2007. novemberi határozatában szólított fel a megyei önkormányzatok mozgásterének visszaállítására, ezt azonban a Gyurcsány-rezsim egyszerűen figyelmen kívül hagyta: a 2008-as évre nem irányzott elő költségvetési forrást a hivatali működtetésre - azaz közvetlen, egyértelmű bizonyítékát adta, hogy a Gyurcsány-rezsim nem akarja betartani az alkotmányos kereteket.

Gyurcsány hatalomgyakorlási módszerének az egyik legfontosabb területe, ha nem a legfontosabb módszere - a civil társadalom megfélemlítése. Ennek eszköze az egzisztenciális problémákkal való folyamatos fenyegetés. Ennek első lépése a 2002-ben a 25 millió románnal való riogatás, amely Lengyel László egyik írása szerint az életmód-dicsekvésre, az életmód féltésre alapozódott. 2005-ben a kettős állampolgárságról szóló népszavazás a következő állomás volt ebben a játszmányban. A végső dőfést azonban a 2006. őszi kormányellenes tüntetések vérbefojtása és a 2006 és 2007-ben a lakossági adósságspirál kialakítása és 2008 januárjában a forint zuhanórepülése együttesen adta meg.

A civil társadalmat teljesen sikerült megfélemlíteni: a sztrájkok támogatása egzisztenciális okokból csekély, az utcai megmozdulások, a titkosszolgálati provokációk és a rendőrség többször bebizonyosult törvénytelen magatartása miatt együttesen elképzelhetetlenek már spontán módon.

A Gyurcsány rezsim támogatói háttére

A Gyurcsány rezsim alapját négy fő érdekcsoport képezi: (1) kelet-európai üzleti-titkosszolgálati háttér; (2) magyarországi nagyvállalkozók; (3) magyar szervezett bűnözés; (4) nemzetközi befektetői kör.

Magyarország gazdasági fejlődésének akadályozása a szlovák és román titkosszolgálatok egyik kiemelt feladata 1995 óta. Az 1998 és 2004 között elindult fejlődés leginkább a szlovák politikai vezetést és a kapcsolódó volt szovjet titkosszolgálati üzleti network-t veszélyeztette. Az Orbán-kormány által felvállalt "európa gazdasági közepe" program

veszélyeztette a KGB hálózatán keresztül működő orosz kelet-európai terjeszkedést, mivel egyértelmű és visszafordíthatatlan nyugati orientációt alakított volna ki. A magára találó magyar gazdaság a szlovák államot közvetlenül veszélyeztette, a román államot közvetve. Mindkét államnak szüksége volt időre ledolgozni a gazdasági hátrányt.

Ezért minden segítséget - pénzügyi, politikai és gazdasági - megadtak a Gyurcsányt támogató Apró-klánnak. Emlékezzünk arra, ahogy a szlovák titkosszolgálat nyilatkozataival támogatta Gyurcsányék 2006-os kampányát, illetve emlékezzünk a K&H ügy román számlaira.

A gyurcsányi hatalomátvétel annak volt eredménye, hogy a támogatók Medgyessyvel nem látták biztosítva, hogy 2006-ban meg tudja tartani a parlamentben 30% fölötti pozícióját az MSZP. A Szövetségesek 2/3 fölötti győzelme a politikai rendszer stabilizálását jelentette volna Magyarországon, az ország politikai újra egyesítését és gazdasági struktúraváltást.

A külföldi titkosszolgálati háttérrel rendelkező magyarországi nagyvállalkozók támogatták a Gyurcsány-rendszer megerősödését. Számukra a Szövetségesek hatalomra kerülése az állami források megszűnését és a valódi versenyhelyzetben vagyonszétválást jelentettek volna. Ennek jó példája a Wallis és a többi a szocialistákhoz köthető vállalkozás 2000 és 2006 közötti mérlegeeredményei. Jól látható ezekben a kimutatásokban, hogy a 2003-tól jelentősen megnövekednek ezeknek a cégeknek a bevételei. A nagyvállalkozói csoport ezalatt az öt év alatt teljes egészében leszívta az állam tartalékait. A nagyvállalkozói kör kezébe került minden, ami pénzt hozhat az államon belül: ez alól a percre az adó, az egészségügy és a rendőrség a kivétel. A tulajdonosi kör az orosz titkosszolgálat fedő szervein keresztül szlovák, román és magyar volt titkosszolgálati rendőrségi tiszték, illetve a magyar kormánypártok tagjai. Ki kell emelni, hogy a befektetési alapokon keresztüli tulajdonlás (ingatlanok, gáz és olajipar, logisztika és végül most az egészségügy) egyfajta biztosítékként működik Gyurcsány Ferenc kezében.

A politikai hatalom és a magyar titkosszolgálati és rendőri felsővezetői kapcsolatokon keresztül kiépült magyar maffia közös vállalkozásában az a gazdasági rendszer, mely az állami forrásokon keresztül próbálja tisztára mosni az olaj- és kábítószer jövedelmeket.

A Gyurcsány-rendszer fenntartásában a politikai vezetésen kívül a jelenlegi rendőri felsővezetés a leginkább érdekelt. A mai magyar rendőri vezetés - néhány kivételtől eltekintve - a magyar titkosszolgálati network embereiből áll. Ezek legtöbbször nagy értékű bűncselekményekkel komoly vagyonokra tett szert - vám- és kábítószerügyek -, és ezeket offshore cégeken, befektetési alapokon keresztül részvényekben, itthon fektette be cégekbe. A rendőrség kezében tartásuk miatt ezek a maffiához közel álló szolgálati és rendőrségi tiszték végzik el. Ezt a legtöbb, valójában magára adó nyugati szolgálati, korrupcióellenes és politikai elemzés leírja. (Emlékezzünk azokra a kijelentésekre: a maffia beépült a politikába, a maffia beépült a rendőrségbe...)

Az elemzések szerint Magyarországon a jelenlévő kelet-európai maffiatőke kifejlesztésére tett kísérletnek lehetünk tanúi a Gyurcsány-rendszer alatt: az EU-pénzeket keresztül kívánják kelet-európai bűnözők tisztára mosni olaj-, drog-, fegyver- és emberkereskedelemből, emberkereskedelemből származó pénzeiket.

Ehhez a Bajnai Gordon vezette minisztérium hozzáállása kiváló lehetőséget biztosít.

Ennek egyik látványos megjelenési formája a Zuschlag-ügy és ezért folyik be lassan a gazdaságba

az EU-pénz.

A gyurcsányi rezsím tulajdonképpen bizonyos szempontból a kelet-európai volt titkosszolgálati network fedőszervének tekinthető. Ezért volt kulcsfontosságú Laborc Sándor kinevezése, hiszen ő az egyetlen, aki a teljes hálózatot személyesen ismeri (szlovák, román, bolgár és orosz, kínai csoportokat).

A nemzetközi befektetők kör adja az egyik leglényegesebb támogatást a Gyurcsány-rezsím részére. A befektetők személyéhez való kötése Gyurcsány egyik hosszú távú célja volt 2007-ben. Az osztogatás során felvett állami kölcsönöket a kölcsönt adók cégein keresztül égette el. Ugyanakkor a kölcsönök visszafizetésére garanciát vállalt, hozzákötötte magát a visszafizetéshez és ezzel zsarolja az adósságfinanszírozókat. (Politikai változás esetén az új kormánynak - a törvénytelen ségek miatt - lehetősége lehet, lesz bizonyos adósságok szanálására, vagy átütettségére.)

Az egészségügy privatizációja a végső lépés a Gyurcsány-rezsím kezében: a londoni klub befektetők körének, illetve egészen pontosan a személyéhez kapcsolódó network-hoz kötése - az államadósságot finanszírozó magánbefektetők számára teszik lehetővé az egészségügy privatizációját - EBRD, saját személyes lekötelezettjei, jelenlegi rendőrségi, szolgálati vezetők és főhivatalnokok off shore cégeken keresztül, MSZOSZ, ÉT, stb. A tulajdonképpeni cél bebetonozni a hálózatot, visszafordíthatatlanná tenni a folyamatokat és a társadalmi mobilitást befagyasztani.

A gyurcsányizmus hatalmi eszköztára

A Gyurcsány-rezsím három fő eszközre számíthat: (1) a média; (2) rendőrség; (3) a magyarországi lakossági bankok, pénzügyi alapok. A rendszer fenntartásához és radikalizálásához ezt a három hatalmi tényezőt a gyurcsányi network teljesen maga alá gyűrte.

A médiában 70%-os túlsúllyal rendelkezik a Gyurcsányt támogató network. A gyurcsányi rendszert kiszolgáló média folyamatos állami támogatást kap és ezt megszolgálandó teljesíti az igényeket. A média legyűrésének legjobb példája, az RTL Klub és a TV2 esete - mindkét csatorna engedélyét enyhén szólva is vitatható módon hosszabbították meg és törvényileg akadályozzák a digitális műsorszórás bevezetését, fenntartva a két csatorna 70% feletti - azaz gyakorlatilag teljes - monopóliumát. Cserébe ezek a cégek a reklámlehetőségeket és a híreket a gyurcsányi network igényének megfelelően szállítják.

A hatalmi ágak közül a rendőrség megszerzése ment talán a legsimábban. A rendőrség gyakorlatilag mára a magyar maffia fedőszerve. A felső vezetők - kevés kivétellel - a Gyurcsányi network-hoz tartoznak. A rendőrség állományának 15-30%-a folyamatosan bűncselekményekből tartja el magát és családját az egzisztenciális kiszolgáltatottság miatt. Ezeket a vezetés megbocsátható stikliknek tartja, ezzel zsarolva őket. A rendőrségi vezetés képtelen felszámolni az illegális piacokat a Fővárosban (ilyen a budapesti belvárosban három is működik) - vajon miért?

A rendőrség ezért nem a demokratikus rendszer - az EU és a Magyar Alkotmány - védelmezője, hanem a rezsím egyik leghívebb kiszolgálója. Ennek oka a törvényi szabályozás és a magyar igazságszolgáltatás elképesztő állapota: egy munkaügyi ítéletre akár 2-4 évet is várni kell, illetve a bírósági ügyekben sok esetben kifogásolható az eljárás korrektsége, például a Postabank ügyben.

A jelenlegi rendszer legfontosabb támogatói a lakossági bankok. A személyi illetve fedezeti hiteleket politikai megrendelésre adják ki a lehető legenyhébb feltételekkel. A hitelekből keletkező veszteségeket a bankok az állampapírokon keresztül, illetve a vállalkozók finanszírozásán és néhány vitatható elszámoláson keresztül hozzák

be. A bankrendszer ezáltal tulajdonképpen finanszírozza a gyurcsányi rezsim működését, hiszen a létrehozott lakossági adósságspirált fenntartja, annak ellenére, hogy veszteséges a lakossági üzletág. A működés során azonban extraprofitok is keletkeznek, ilyen például az állampapír üzlet (az államadósság finanszírozása). Ez akkora haszonnal jár, hogy finanszírozhatják a kormány működését a lakosságon keresztül.

Válságtünetek

A gyurcsányi rendszer 2007 végére stabillá vált, ugyanakkor elidegenedett a társadalomtól. Elérte azt a pontot, ahonnan nincs visszatérés az eredeti rendszerhez, a rendszerváltás rendszeréhez.

Meglátásom szerint két út van:

(1) a rendszer összeomlik; (2) a rendszer megszilárdul.

Az első esetben két forgatókönyv létezik: a Szövetségesek kiharcolják az előrehozott választásokat 2008-ban, hogy 2009 májusában az EU választásokkal együtt meg lehessen tartani. Ez a jobb forgatókönyv. A rosszabbik, hogy a network végrehajt egy látszatváltást. Szóba kevés ember jöhet, talán Bokros Lajos, illetve a gazdaságból előbányászott, varázslónak beállított középszintű network tagok. Közepesen rossz forgatókönyv ebben az esetben Szili, Hiller és az 57-ek. Ebben az esetben az MSZP egyik platformja "megcsinálja" a népszavazás után (2008. március) a valódi váltást, és 2010-ben 25 és 35% között sikerül átmenteni a pártot, míg a network az SZDSZ-szel együtt háttérbe húzódik.

A második esetben - a rendszer megszilárdítása esetén - nagyon komoly kivándorlási hullám fog megindulni 2010 és 2011 környékén.

Amennyiben a Szövetségesek nem tudják kieroszakolni a választásokat vagy egy teljes 2/3 feletti győzelmet vizionálni, előre jelezni és 2010-re ezt végrehajtani, akkor a magyar 25 és 45 év közötti többnyelvű műszaki és gazdasági értelmiség kivándorol. Számítani lehet kettő- és háromszázezer közötti magasan képzett magyar munkavállaló kivándorlására. Ez esetben a magyar gazdaság teljesen tönkremegy és ez az EU versenyképességét megroppantja.

Az utóbbi forgatókönyv Gyurcsány hatalomban maradását vagy a hatalom környékén maradását eredményezi. Ez utóbbi forgatókönyv elsősorban a szlovák, szerb, román és orosz titkosszolgálatok által támogatott forgatókönyv. Ez az egyik fő menekülési lehetősége Gyurcsánynak. Ez esetben alkupozícióját kihasználva az oroszoknak játssza át a Kárpát medencét, Ukrajnát és a Kelet-Balkánt.

Az egészségügyi privatizáció valódi célja

A magyar egészségügyi privatizációs törvény lehetőséget biztosít a pénzek OECD országokba való befektetésére. Ezek között az országok között olyan régi jól működő "demokráciák" vannak, mint Oroszország. A jelenleg kiépítés alatt álló déli gázvezeték-rendszerbe való befektetés látszik a legbiztonságosabbnak a regnáló elit számára. A Kék Áramlat vs. Nabucco vitában egyértelműen lehet látni: a magyar neoliberais elit az orosz vonalat támogatja. Meg nem erősített hírek szerint, ahogy Schröder az északi, úgy Gyurcsány a déli orosz rendszer vezetője lesz.

A magyar egészségbiztosítási pénzek befektetése a Kék Áramlatba azt eredményezi, hogy Magyarország egészségügyi bevételei orosz felügyelet alá kerülnek és a Gyurcsányi network ellenőrzése megmarad. Ezzel olyan zsarolási pozíciókhoz jut a network, amely alkalmas a hatalmuk részbeni átmentésére a gazdaságba, illetve a felelősségre vonás elkerülésére, a Szövetségesek teljes győzelme esetén is.

A magyar helyzet veszélyei

Jelen pillanatban úgy látszik, hogy az EU sorsa (és ezzel az USA sorsa is) Magyarországon is áll vagy bukik. A vezető amerikai és európai politikai körök nem ismerték fel a válság mintázatát, mivel az Irak - Irán és az elnökválasztás, illetve a kialakult pénzügyi válságprobléma körében körbejárnak. A Demokrata Párt a Ház megnyerésével van elfoglalva, míg a Fehér Ház az Izrael által kiprovokált iraki háború problémáit igyekszik orvosolni.

Az EU a szociális és gazdasági válsággal van elfoglalva.

A létrejött probléma sokban hasonlít a dél-amerikai és afrikai államokban feltalálható válság mintázatokra. A befektetési társaságok - IMF és EBRD - által generált problémák kormányválságokhoz vezetnek, amelyekben a rendpárti hatalmon lévő neoliberális - valójában libertin - elit a társadalom ellenére kormányozza az országot. A választások - a választási csalások és az Alkotmány figyelmen kívül hagyása miatt - lényegében nem változtatják meg a politikai erőtereket. A gyurcsányi network által használt módszertan sokban hasonlít a dél-amerikai politikai rendszerek viselkedési módszerére.

A helyzet több mint veszélyes. A gyurcsányi csoport - network - győzelme esetén a keleti hatalmak kezébe kerül az EU legfontosabb kereskedelmi folyosóinak ellenőrzése. A kisantant országai és a Gyurcsány-rezsim együttesen képesek lesznek az EU kereskedelmét átjátszani az orosz partnernek, és megszületik az orosz eurázsiai kereskedelmi birodalom, amelynek egyik központi elosztója lesz a Kárpát-medence.

Végkövetkeztetések

A Gyurcsány Ferenc által kiépített rendszer nem demokrácia. A rendszer azért nem totalitárius diktatúra, mert az igazságszolgáltatás minden ágát még nem volt képes bekebelezni. Jelenleg a bíróság polgári ügyekkel foglalkozó része viszonylagos függetlenséget mondhat magáénak. Ez azonban csak a következő választásokig maradhat fenn, mert nagyjából ebben az időben - 2011 - éri el a szociális válság a felső-középosztályt. Ekkor a jogállamiság teljesen megszűnik és egy a Milosevics Szerbiájához hasonló, nyitott határral rendelkező diktatúra alakulhat ki. A politikai rendszer hasonlóan zavarossá válhat, mint az olasz politikai rendszer a '60-as, '70-es években.

A rezsimnek már nincs veszteni valója, az elkövetett cselekményeik miatt egy új rendszerváltás esetén mindenképpen felelniük kell. Jelenleg ezért a félelem irányít: a network fél a felelősségre vonástól. Ezért az időhúzásában érdekelt. Reménykedik, hogy valamely időpontban lesz alkalma saját magát átmenteni vagy a győztes oldalon pozícióban maradni. A rezsim kiszolgálói közül az ún. balliberális értelmiség és a rendőri felső vezetés az, amely a végsőkig ki fog tartani a rezsim mellett. Ezért nem várható a törvényes hatalomátadás még 2010-ben sem. Valami hasonlóval fognak próbálkozni, mint 1989-ben: előre beépülnek a Szövetségesek közé és a nemzeti összefogás égisze alatt az átmeneti időszakban biztosítani kívánják befektetéseik védelmét. A rendőrség akár törvénytelen eszközökkel is fenn fogja tartani - fenntartja - Gyurcsány hatalmát és biztosítani fogja a pénzek kimenekítését.

A magyar Alkotmányban meg vannak a lehetőségek a helyzet kezelésére - a Köztársasági Elnök felszólíthatja az országot az Alkotmány 2§/3 értelmében az ellenállásra. A maffiamódszereket használó rezsim által megfélemlített közjogi méltóságok egyike sem meri felvállalni ezt a lépést, mert ez beismerése volna a saját tevékenységük kudarcának. A hivatalnoki réteg illetve a rendőrség nem fog közbelépni.

Lehetséges forgatókönyvek

Mindezek ellenére a helyzet nem reménytelen. A lakosság türelme kezd elfogygni, mert a közüzemi számlák a fogyasztói kosárban lassan túllépik az 50%-os lélektani határt. Ma Budapesten egy átlagos dolgozó fizetése 12%-át fizeti ki azért, hogy elmenjen dolgozni és 55%-át azért, hogy legyen víz, villany és fűtés. Ez a helyzet társadalmi robbanással fenyeget.

Ennek kezelésére a Gyurcsány-rezsimnek láthatóan nincs és nem lehet forgatókönyve.

A Szövetségeket láthatóan azzal zsarolják, hogy ez könnyen elsöpörheti a teljes politikai elitet. Ebben bevetik a teljes közvélemény-kutatást és minden rendelkezésre álló eszközt.

A közvélemény-kutatások jelenleg óriási bizalomhiányt mutatnak a politikai ellittel szemben. A helyzet az, hogy nem azonos okokból, - bár ezt megpróbálják elhíttetni a rezsim kiszolgálói - nagy az elégedetlenség. Ez nagyon fontos!

A Szövetségek támogatása a kormánnyal szembeni tevékenységükben jelenleg 78% fölötti, tehát 2007-i mérések alapján a társadalom a rezsim ellen és a Szövetségek mellett van.

Akkor miért az elégedetlenség?

Mert a választók nem értik, hogy miért nem "tesz valamit a FIDESZ". Lakossági szempontból minden nap a jelenlegi rezsim alatt további szenvedés és további kín, reménytelenség. Ezzel szemben politikailag bele kell fojtani a gyurcsányi rezsim diktatúráját a saját szennyébe. Az elkövetkezők ezekből az alapelvekből kiindulva levezethetők.

Három valódi alternatívával rendelkeznek a Szövetségek:

- A Köztársasági Elnök a jogállamiság megszűnésének veszélye miatt felmenti Gyurcsány Ferencet esküjének megszegése okán, mivel az egészségbiztosítási törvényt nem hajlandók népszavazási kontroll alá vetni. Erre lehetősége van.

Ezt nemzetközi visszhangja miatt szintén lehetetlen lenne kimagyarázni. Ez egy "nemzeti egységkormány" megalakulását feltételezi. Ez az egyik legvalószínűtlenebb forgatókönyv.

- A győztes, nagyarányú népszavazási részvétel után visszaadják a Szövetség tagjai a képviselői mandátumokat. Ebben az esetben előrehozott választások lesznek, még ősszel. A kormány ezt nem tudja kimagyarázni sem nemzetközileg, sem itthon. Ez a közvélemény-kutatási adatokat ismerve 90% fölötti támogatást eredményezne. Talán ez járna a legkisebb társadalmi megrázkódtatással. Ennek közepes valószínűsége van.

- A Szövetségek megpróbálják négyszer megverni 24 hónap alatt a Gyurcsány rezsimet a választásokon, népszavazáson. Ez a Szövetségek számára a legkockázatosabb út. Ennek a forgatókönyvnek az oka: a társadalmi krízis elkerülésének vágya. Megpróbálják a Szövetségek megfojtani a MSZP-SZDSZ-MDF által kialakított rendszert. Siker esetén a rendszerváltás libertáriánus (szabados - ökoljogon alapuló) rendszere megszűnik és egy teljesen új nemzeti politikai rendszer alakul ki. Ez utóbbi a teljes megsemmisítésbe taszítaná a jelenlegi politikai rendszert, a támogatóit és a pénzügyi háttérfinanszírozókat.

A két utóbbi változat az, amely elfogadható és nem biztosítana menekülő utat az gyurcsányi network-nek. Ezt látta át Orbán Viktor és a tanácsadói háttér, amikor a népszavazási kezdeményezést megindították. A Gyurcsány mögött álló politikai elemzők és a rezsím kiszolgálói ezért próbálták akadályozni a népszavazást. Az MSZP párttagoknak egyetlen lehetősége van a menekülésre, időben kiszállni valahol a 10-15%-os támogatottság környékén.

Befejezésül

A posztmodern korban a háború eszköze a gazdaság, Joseph Stiglitz szerint. A gazdaság az, amely meghatározza a társadalmat. A valódi fegyveres konfliktusok nem mások, mint a gazdasági rendszereken kívül esőket bekényszeríteni a gazdasági háborúba. Magyarországon egy gazdasági eszközökkel vívott polgárháború folyik. Az MSZP-SZDSZ által folytatott gazdasági polgárháború - háború az ország ellen - a végéhez közeledik.

Hasonlót átélte már a társadalom az 1950-es években, az akkor hasonló módszereket használó kommunista rezsím hat év után fulladt bele a

működésképtelenségbe. A vázolt forgatókönyvek közül az utolsó esetben az MSZP-SZDSZ konglomerátumot a teljes megsemmisülés fenyegeti.

Ez a végét jelenti az 1949-ben létrejött és 1956-ban, 1989-ben megreformált államkapitalista autokratikus államrendnek. A kérdés az,

hogyan mikor veszi észre az MSZP-SZDSZ, hogy ki kell szállni a hintából és lesz-e elég bátorsága hozzá a képviselőknek? És a legnagyobb kérdés: van-e elég kitartás a társadalomban megvívni a modern kori szabadságharcát, polgárháborúját a 60 éves diktatúra ellen, melyben csak négy éven keresztül volt remény.